

FATTIGDOM 6. november 2019

DEBATINDLÆG

Skrevet af
Lars Andersen
Direktør

Bekæmpelse af fattigdom kræver socialpolitisk indsats

Fattigdomsbekæmpelse er en bredspektret socialpolitisk indsats. Vi skal ikke tro, at vi kan løse problemer i fattige familier ved at give flere penge

Kontakt

Direktør

Lars Andersen

📞 40 25 18 34

✉️ la@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

De seneste års reformkurs med lavere ydelser har sat sig i fattigdomsstatistikken. Børnefattigdommen voksede i 2017 til 64.500 ifølge Danmarks Statistiks indikator for relativ fattigdom.

Opgørelser af fattigdom i Danmark er jævnligt til debat, hvilket afspejler, at der er stor forskel på, hvilken betydning vi tillægger ordet fattig. Når Danmarks Statistik opgør fattigdom, så er der tale om en relativ grænse.

Der er gode grunde til en relativ fattigdomsgrænse. At leve i relativ fattigdom er udtryk for, at man ikke har mulighed for at føre en livsstil, der tilnærmelsesvis ligner, hvad der er almindeligt i samfundet.

Fattigdomsgrænsen er defineret som halvdelen af medianindkomsten. Det gør man også i forskningsverdenen. Danmarks Statistik ser på relativ fattigdom. Det gør EU, OECD og VIVE også. Derudover svarer den relative fattigdomsgrænse stort set til det minimumsbudget, som Rockwool Fonden har opgjort.

Regeringen har gennemført et midlertidigt tilskud til de børnefamilier, som er ramt af kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen. Aftalen skal bløde op for den tidligere regerings fattigdomsskabende politik. Samlet hjælper aftalen målrettet omkring 28.000 børn. Børn, som blev ramt af den tidligere regerings fattigdomsydelser. Det er første gang i mange år, at vi ser en politik, som ikke presser de fattigste yderligere. Det er opløftende og forhåbentlig første skridt i kampen mod ulighed og børnefattigdom.

Flere studier har vist, at det at opleve fattigdom i barndommen kan trække spor mange år ind i voksenlivet og få konsekvenser for ens jobchancer og indkomstmuligheder senere i livet. Derfor er det vigtigt at bekæmpe den stigende børnefattigdom.

Derfor er det også helt afgørende at opgøre, hvordan antallet af børn under en relativ fattigdomsgrænse udvikler sig i Danmark. Det, man vil måle med en fattigdomsgrænse, er netop, hvor mange vi kobler af.

Når vi løbende opgør børnefattigdom, så ved vi også mere præcist, hvor stor gruppen er, som skal have en ekstra indsats. Det er vigtigt at holde et politisk fokus på at bekæmpe børnefattigdom.

Fattigdomsmålet er indikator på, hvor mange mennesker samfundet har tabt eller er på vej til at tabe. Det er et stort ressourcetab for samfundet.

Det er afgørende, at fattigdom ikke kommer i vejen for, at man kan komme videre i sit liv. Uforudsete hændelser må ikke sende familier og dermed børn på en permanent økonomisk deroute, eller i en såkaldt fattigdomsfælde.

Der er et samspil mellem fattigdom og socialindsats, sundhed og psykiatri. Derfor kræver fattigdomsbekæmpelse en bredspektret socialpolitisk indsats. Vi skal ikke tro, at vi bare kan løse de problemer, der er i fattige familier ved at give flere penge. Når udsatte familier i forvejen kæmper med problemer på andre fronter, medvirker den økonomiske fattigdom dog til, at problemerne tårner sig endnu højere op. Så er det svært at have overskud til at hjælpe sit barn med eksempelvis skolen.

For børn i udsatte familier udgør både daginstitutioner og skoler en afgørende adgang til at bryde den sociale arv. Men det forudsætter, at vi også prioriterer investeringer i dagtilbud og folkeskole, så ressourcerne er der til at give ekstra støtte til de børn, der behøver det. Det kan blive dyrt at lade være.

Indlægget er bragt på Altinget d. 6. november 2019